

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om at gøre konfliktrådsordningen permanent og landsdækkende.

Af Morten Bødskov (S), Anne Baastrup (SF), Elisabeth Arnold (RV), Line Barfod (EL) og Jann Sjørnsen (KD).

(Fremsat 3/12 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra de fem partier pålægger regeringen at udbrede ordningen med konfliktråd til hele landet pr. 1. juni i år.

Konfliktråd indebærer som bekendt, at offeret og gerningsmanden for forbrydelsen mødes ansigt til ansigt for at tale forbrydelsen igennem under ledelse af en neutral konfliktmægler.

Kl. 15.55

Der er tale om en frivillig ordning, som er et supplement og ikke et alternativ til den straf, som gerningsmanden under alle omstændigheder skal idømmes.

Som det fremgår af den både gode og grundige beskrivelse i beslutningsforslaget, har der i de senere år været gennemført forskellige forsøg med konfliktråd her i landet. Erfaringerne hos de personer, som var medvirkende ved forsøgene, og som har svaret på spørgeskemaerne herom, har generelt været gode. Det gælder både for ofre og gerningsmænd.

Derfor er det også besluttet, at ordningen i de kommende år skal videreføres i de tre politikredse, som har deltaget i forsøgsordningen. Der vil således også fremover være tilbud om konfliktråd i Glostrup, Ringsted og Roskilde Politikredse. Her er ordningen indarbejdet, der er uddannet konfliktmæglere, og politiet har kendskab til ordningen.

Så kan man naturligvis spørge, hvorfor ordningen ikke udbredes til hele landet, sådan som der nu lægges op til i beslutningsforslaget. Det er der et meget enkelt svar på. Hvis det var gratis at drive konfliktråd, så var der i og for sig ingen grund til ikke at udbrede ordningen, så flere kunne få glæde af den. Sådan er det imidlertid ikke. Konfliktråd koster penge, det ved vi alle, og derfor var det også et af mange temaer, som

indgik i drøftelserne om politiets nye flerårsaftale.

For at blive i det billedsprog, som vi brugte under forhandlingerne, så var konfliktråd en af varerne i butikken. Der var mange ønsker hos køberne, og de spændte lige fra en forøgelse af politistyrken til etablering af et søpoliti. Det centrale spørgsmål var derfor ikke, hvor mange varer der var sat til salg, men hvor mange penge vi havde at købe for, og hvilke varer vi ønskede at købe for de penge.

Hvis vi starter med spørgsmålet om, hvor mange penge vi havde at købe for, må jeg sige, at jeg er endog meget tilfreds med resultatet af forhandlingerne. Som alle ved, så lykkedes det for regeringspartierne og Dansk Folkeparti at finde penge til et markant løft i politiets bevilling; et løft til et niveau, der ligger langt over, hvad vi så i de udspil, som ellers blev lagt frem under forhandlingerne.

Sammen med Dansk Folkeparti fandt vi penge til en markant udvidelse af politistyrken, en tiltrængt modernisering af politiets it-systemer, en styrkelse af anklagemyndigheden, en forbedring af færdselssikkerheden og en række andre rigtig gode og solide initiativer, men altså ikke til konfliktråd.

For selv med et så markant løft i bevillingen, som vi gennemførte, er det naturligvis stadig nødvendigt at prioritere; man må vælge, hvilke varer man helst vil købe i butikken. Her var det altså forligskredsens opfattelse, at andre ting kom forud for en udbredelse af konfliktråd til hele landet.

Jeg læser beslutningsforslaget som et udtryk for, at forslagstillerne ikke er enige i den prioritering, som forligspartierne foretog. Det er en ærlig sag, og det er klart, at ethvert parti i Folketinget naturligvis har sine egne politiske prioriteringer og mærkesager. De partier, som står bag dette beslutningsforslag, har imidlertid alle det tilfælles, at de ikke er med i flerårsaftalen for politiet. Da det kom til stykket, var man ikke parat til at tage det medansvar, som en sådan aftale kræver. Derved afskar man sig naturligvis også fra indflydelse på aftalens indhold.

Regeringen fandt sit flertal med Dansk Folkeparti, og i den forbindelse var der også andre initiativer på politiets område, som blev prioriteret højere end konfliktrådene.

Når alt dette er sagt, vil jeg gerne understrege, at jeg har stor sympati for forslagens sigte og intentionerne bag det. Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at i en bedre verden, hvor økonomiske